

Τώρα πια που οι μαθητές μας και οι οικογένειές τους έχουν απαλλαγεί από την ένταση και την πίεση των Πανελλαδικών εξετάσεων, επιλέγουμε να τοποθετηθούμε δημόσια για το ζήτημα της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των μαθητών της Κεφαλονιάς και της Ιθάκης ως σεισμόπληκτων με το μέτρο της ποσόστωσης και για τη φετινή σχολική χρονιά.

Οι σεισμοί στις 26 Γενάρη και 3 Φλεβάρη και οι χιλιάδες μετασεισμοί που ακολούθησαν το επόμενο διάστημα είχαν σαν αποτέλεσμα όλα τα σχολεία της Κεφαλονιάς και της Ιθάκης να μείνουν κλειστά για τρεις εβδομάδες. Τις επόμενες μετά την επανέναρξη των μαθημάτων εβδομάδες -και με τους μετασεισμούς να συνεχίζονται- σε όλα τα σχολεία χάθηκαν πολλές επιπλέον διδακτικές ώρες λόγω αναγκαστικών εκκενώσεων και ασκήσεων εκκένωσης των κτιρίων, λόγω ενημερώσεων στους μαθητές από ειδικούς και λόγω της ανάγκης να θυσιαστεί η διδασκαλία υπέρ της ψυχολογικής υποστήριξης των μαθητών. Τα μεγαλύτερα προβλήματα αντιμετώπισαν οι μαθητές της Παλλικής που για μεγάλο χρονικό διάστημα αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν ακόμη και τα σπίτια τους.

Σε Ληξούρι και Αργοστόλι τα σχολεία λόγω σοβαρών ζημιών στις κτιριακές τους υποδομές, λειτούργησαν σε άλλα κτίρια, ξένα τόσο στους εκπαιδευτικούς όσο και στους μαθητές, χωρίς τις απαραίτητες υποδομές και με απογευματινό ωράριο. Στην ουσία η κανονικότητα δεν επανήλθε μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς.

Όπως ήταν λογικό λοιπόν, ήδη πριν ανοίξουν τα σχολεία, άρχισε η συζήτηση για το πώς θα συνεχιστεί η εκπαιδευτική διαδικασία, πώς θα καλυφθούν οι χαμένες ώρες, πώς θα διεξαχθούν οι τελικές εξετάσεις και τελικά τι θα γίνει με τις πανελλαδικές εξετάσεις και τους μαθητές της Α΄ Λυκείου που θα έδιναν για πρώτη φορά εξετάσεις με την Τράπεζα Θεμάτων.

Η θέση την οποία στηρίξαμε από τότε και υπερασπιζόμαστε μέχρι σήμερα ήταν ότι δεδομένων των συνθηκών θα έπρεπε να γίνει οργανωμένα, κεντρικά από τη ΔΔΕ, τους συμβούλους ή ακόμα καλύτερα απ' ευθείας από το Υπουργείο πλήρης επαναπροσδιορισμός της διδακτέας και συνεπώς εξεταστέας ύλης για όλες τις τάξεις και να παρθούν επιπλέον μέτρα για την Α΄ Λυκείου, που εξεταζόταν με την Τράπεζα Θεμάτων, και την Γ΄ Λυκείου, που εξεταζόταν πανελλαδικά. Ειδικά για την Γ΄ Λυκείου το πιο λογικό -και αυτό που στηρίξαμε από την αρχή- ήταν να δώσουν εξετάσεις με μειωμένη εξεταστέα ύλη, σε διαφορετικά θέματα και τελικά εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο με κάποιου τύπου ποσόστωση.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι τις πρώτες εβδομάδες μετά τους σεισμούς την ίδια άποψη είχε και η πλειοψηφούσα παράταξη της ΕΛΜΕ Κ-Ι (το ΠΑΜΕ), άσχετα αν στην συνέχεια απογυμνώθηκε από τα παιδαγωγικά κριτήρια που αρχικά είχε και τονίστηκαν υπέρμετρα τα ωφελιμιστικά. Στον αντίποδα αυτής της λογικής κινήθηκε το Υπουργείο Παιδείας, που επέλεξε να επικεντρωθεί μόνον στο ζήτημα των πανελλαδικών δίνοντας αρχικά την ποσόστωση του 0,5% των θέσεων, στην οποία λίγο αργότερα προστέθηκε η διευκρίνιση του «τουλάχιστον μία θέση σε κάθε τμήμα», ανεβάζοντας τις θέσεις σε ποσοστό γύρω στο 1%. Τελικά δηλαδή δόθηκαν περισσότερες θέσεις από τους υποψηφίους. Πέρα από αυτές τις ρυθμίσεις η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ (που αποδείχθηκε για ακόμα μία φορά πως εκτός από αντιδραστική ήταν και ανίκανη) δεν πήρε κανένα άλλο μέτρο για να διευκολύνει τους εκπαιδευτικούς και τελικά τους μαθητές του νησιού, που επαναλαμβάνουμε είχαν χάσει εκατοντάδες ώρες μαθημάτων λόγω των σεισμών. Δεν υπήρξε καν κάποιο σχέδιο από τους συμβούλους ειδικοτήτων, οι οποίοι περιορίστηκαν στο να απαντούν αμήχανα σε ερωτήσεις συναδέρφων, χωρίς όμως κανείς να έχει καταρτίσει κάποιο συγκεκριμένο πλάνο.

Η φετινή σχολική χρονιά 2014-2015 κληρονόμησε από την προηγούμενη όλα τα μεγάλα προβλήματα του δημόσιου σχολείου κοινά ωστόσο για όλη την Ελλάδα: το Νέο Λύκειο και την Τράπεζα Θεμάτων σε πλήρη εφαρμογή, το πρόβλημα των κτιριακών υποδομών, τις χαμένες ώρες λόγω ελλείψεων σε εκπαιδευτικό προσωπικό, μαθητές και τις οικογένειες τους να πλήττονται από την οικονομική κρίση. Και η εκπαιδευτική διαδικασία ακολούθησε το ρυθμό της υπόλοιπης Ελλάδας χωρίς σεισμούς πια αλλά με το πουνάμι της ταξικότητας και τοξικότητας ενός εκπαιδευτικού συστήματος προσανατολισμένου στις απαιτήσεις της αγοράς.

Η ΕΛΜΕ-ΚΙ μαζί με μαθητικά συμβούλια και συλλόγους γονέων συνέχισε να αναδεικνύει με

κείμενα και παραστάσεις διαμαρτυρίας τα σοβαρά θέματα της ασφάλειας των σχολικών κτιρίων και της έλλειψης υποδομών καθώς και τις ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό.

Ωστόσο επιλογή της πλειοψηφούσας παράταξης ήταν να θέσει και για τη φετινή σχολική χρονιά το αίτημα της ποσόστωσης. Με το αίτημα αυτό φέτος διαφωνήσαμε κάθετα θεωρώντας ότι -με εξαίρεση ίσως την Παλλική, όπου οι μαθητές βιώνουν ακόμη τις συνέπειες των σεισμών- οι υπαρκτές δυσκολίες και ανάγκες που αντιμετωπίζουν οι μαθητές των νησιών μας δεν είναι διαφορετικές από εκείνες των μαθητών της υπόλοιπης Ελλάδας, με χιλιάδες τάξεις αστικών και επαρχιακών σχολείων να στεγάζονται σε κοντέινερ και ακόμη και πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα να διδάσκονται από τη μέση της χρονιάς, λόγω της καθυστερημένης πρόσληψης αναπληρωτών. Και ήταν επίσης επιλογή της πλειοψηφούσας παράταξης - όσο κι αν διαρρηγγύνει τα ιμάτια της ότι το έθεσε ισότιμα με τα άλλα - να κάνει σημαία και λάβαρο του κινήματος διεκδίκησης το αίτημα αυτό, το οποίο προτασσόμενο κατάπие όλα τα ουσιαστικά και θεμελιώδη. Ήταν φυσικό η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να μην δυσκολευτεί να το υλοποιήσει. Αυτό και μόνον αυτό από ένα σύνολο αιτημάτων που ήταν μεν ουσιαστικά, όμως όλοι γνώριζαν ότι τέθηκαν μόνον για να τηρηθούν τα προσχήματα αγωνιστικότητας.

Το πρόταγμα της ποσόστωσης και για τη φετινή χρονιά έγινε από την παράταξη που διακηρύσσει την αναγκαιότητα της "καθοδήγησης του λαϊκού κινήματος" από τη φωτισμένη του "πρωτοπορία", που δεν παίρνει μέρος σε καμία κινηματική δράση αν δεν είναι με τους "σωστούς όρους" και το "σωστό προσανατολισμό", που διατρανώνει τον ανένδοτο αγώνα του ενάντια στη "διαχείριση της μιζέριας" και τα "ψίχουλα". Δεν είχε όμως ενδοιασμούς να βγει στη μάχη με μισθωμένα από την περιφέρεια άρματα και να κάνει επέλαση μέχρι το υπουργείο με σημαία το αίτημα της ποσόστωσης, με σύνθημα στην ουσία το "Εγώ ελπίζω να τη βολέψω", ενώ όλα γύρω μας καταρρέουν μέσα σε εκκωφαντική σιωπή. Αγνοώντας τις αντιρρήσεις των εκπαιδευτικών, τους οποίους υποτίθεται εκπροσωπεί, με ένα τυχοδιωκτικό αίτημα μετέτρεψε τη συλλογική διεκδίκηση σε παραταξιακή και ατομικιστική εκμετάλλευση της συγκυρίας και σε μια πρωτοφανή πολιτικάντικη διαχείριση της μιζέριας.

Έτσι τα αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος για ένα δωδεκάχρονο σχολείο για όλους, για πραγματική μόρφωση κι όχι κατάρτιση, για αύξηση των δαπανών για την παιδεία κλπ παρουσιάστηκαν ως το εξής ένα: Ποσόστωση!

Έτσι αποπροσανατολίστηκε και το μαθητικό κίνημα σε ένα κυνήγι για τα ψίχουλα της περίπτωσης κι έπαψε να αναρωτιέται τι σχολείο αφήνει πίσω στα αδέρφια του, σε τι πανεπιστήμιο πηγαίνει να σπουδάσει, αν θα καταφέρει η οικογένεια του να στηρίξει οικονομικά τις σπουδές του στο μέλλον και εν τέλει τι μέλλον του επιφυλάσσεται.

Έτσι ζήσαμε τη θλιβερή πραγματικότητα μαθητικά συμβούλια να ζητούν προεκλογικά από τους υποψηφίους ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ να πάρουν θέση για την ποσόστωση -και εκείνοι πρόθυμα να πλειοδοτούν σε υποσχέσεις- ουσιαστικά βγάζοντας στο παζάρι την ψήφο των γονιών τους, γιατί τη δική τους την είχαν στερηθεί αδιαμαρτύρητα με τις μεθοδεύσεις της προηγούμενης συγκυβέρνησης. Βιωματική μάθηση πάνω στο κατά τα άλλα από όλους καταδικαστέο πελατειακό κράτος. Καταστροφή της πολιτικής συνείδησης από εκείνους που υποτίθεται ότι πρέπει να την καλλιεργούν.

Έτσι γίναμε μάρτυρες της κατάντιας μαθητές στην περίπτωση ασθενούς σεισμικής δόνησης, αντί να εφαρμόζουν τις οδηγίες κάλυψης κάτω από τα θρανία, να χειροκροτούν αναφωνώντας με ενθουσιασμό "Ποσόστωση-Ποσόστωση"...

Έτσι έληξαν και οι φετινές Πανελλαδικές, που έχουν καταστεί ο μοναδικός λόγος και σκοπός ύπαρξης του σχολείου και το στήριγμα ενός ολόκληρου οικονομικού πλέγματος έξω και γύρω από αυτό, με τους μαθητές εφησυχασμένους ότι εξασφαλίζουν μια θέση σε κάποια σχολή, με το ανταγωνιστικό κλίμα του εκπαιδευτικού μας συστήματος -ενάντια στον οποίο διαμαρτύρονταν- να έχει μετατοπιστεί στα στενά τοπικά πλαίσια και χωρίς καμιά διαμαρτυρία για την πιο χειροπιαστή απόδειξη του παραλογισμού του εκπαιδευτικού μας συστήματος: τα απαράδεκτα θέματα.

Έτσι κλείνει η χρονιά με τη “νίκη” της ποσόστωσης να έχει πολλούς πατέρες αλλά η ηθική και πολιτική ήττα του κινήματος μάλλον δεν θα βρει κανέναν...

Πορεία Εκπαιδευτικών